

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อได้มานำลูกออกไปจากกันบั้งของนรก สำหรับสิ่งนี้ที่ลูกได้เชื่อเชียวพ่อมาที่นี้
- คำถาม:** ลูกๆ เป็นนักแกะสลักที่ยิ่งใหญ่ที่สุดได้อย่างไร? งานฝีมือของลูกคืออะไร
- คำตอบ:** ลูกๆ ได้ทำการแกะสลักที่ยิ่งใหญ่มากจนทั้งโลกกลับมาใหม่ สำหรับสิ่งนี้ลูกไม่ได้แบกอิฐและปูน แต่ลูกทำให้โลกใหม่ด้วยการจารึกแสงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึง ลูกมีความสุขที่ลูกกำลังสร้างโลกใหม่ และจากนั้นลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์นั้น

โอมซานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวาน เมื่อลูกไปจากหมู่บ้านของลูกเพื่อมาที่นี้ สติปัญญาของลูกก็เข้าใจว่าลูกจะไปที่โรงเรียนของชีพบาบา ไม่ใช่ว่าลูกกำลังจะได้เห็นผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนาเพียงแวบเดียวหรือฟังคำมกัร ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังจะไปหาชีพบาบา ผู้คนในโลกเชื่อว่าชีวาอาศัยอยู่เบื้องบน อย่างไรก็ตามเมื่อพวกเขาจดจำท่านพวกเขาก็ไม่ได้นั่งเปิดตา พวกเขา นั่งสมาธิด้วยการหลับตา เพราะพวกเขามีภาพลักษณ์ของชีวาลิ่งกั่มอยู่ในจิตใจของเขา เมื่อพวกเขาไปที่วัดของชีวาและจดจำชีวา พวกเขา ก็มองขึ้นไปเบื้องบนหรือพวกเขาจดจำวัด ผู้คนมากมายก็นั่งหลับตาของเขา พวกเขาเชื่อว่า หากสายตาของพวกเขาถูกดูดดึงไปหารูปหรือนามของใคร ความพยายามทางจิตของเขาก็จะหยุดลงเวลานี้ลูกๆ รู้ว่าแม้ว่าลูกจะเคยจดจำชีพบาบา ลูกบางคนก็จะจดจำกษณะด้วยเช่นกัน คนอื่นก็จะจดจำราม และคนอื่นๆ ก็จะจดจำครูของเขา ผู้คนที่ทำลોકเกตเล็กๆ ของครูของเขาและสวมใส่ พวกเขาได้ทำลોકเกตของกิตะเล็กๆ ด้วยและสวมใส่ทั้งหมดนั้นเป็นเช่นหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาจดจำพระเจ้าขณะที่นั่งอยู่ที่บ้าน พวกเขาไปในการจารึกแสงบุญขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึง พวกเขาสามารถเก็บภาพไว้ที่บ้านและทำการกราบไหว้บูชา แต่เป็นระบบของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาที่จะไปในการจารึกแสงบุญชาติแล้วชาติเล่า พวกเขาไปทั่วทั้งสี่มุมในการจารึกแสงบุญทำไมพวกเขาถึงพูดถึงการจารึกแสงบุญทั้งสี่? พวกเขาท่องหัวใจไปทั่วใน 4 ทิศทาง: ตะวันออก ตะวันตก เหนือ และใต้เมื่อหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้น ก็มีเพียงการกราบไหว้บูชาผู้เดียวเท่านั้น สิ่งนั้นเรียกว่าความเลื่อมใสศรัทธาที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน ลูกเคยสโตประธาน แต่ในเวลานี้ลูกโตโมประธาน ความเลื่อมใสศรัทธากลับมามีสิ่งเจือปนด้วยเช่นกัน และพวกเขาก็เฝ้าแต่จดจำผู้คนมากมาย พวกเขากราบไหว้บูชาแม้กระทั่งร่างที่โตโมประธานที่ทำมาจากวัตถุธาตุทั้งห้า ดังนั้นพวกเขากำลังกราบไหว้บูชาวิญญูณปีศาจร้ายที่โตโมประธาน อย่างไรก็ตามไม่มีใครในบรรดาพวกเขาเข้าใจสิ่งเหล่านี้แม้ว่าพวกเขาอาจจะกำลังนั่งที่นี้ โยคะของสติปัญญาของเขาก็เฝ้าแต่เร่ร่อนไปที่อื่น ลูกต้องไม่นั่งที่นี้และจำชีวาบาบาด้วยการหลับตา ลูกเข้าใจว่าพ่อคือผู้อาศัยของดินแดนที่ไกลมาก ท่านมาและให้ศรัทธาแก่ลูกๆ เป็นไปด้วยการทำตามศรัทธาที่ลูกจะกลายเป็นเทพที่สูงส่ง อาณาจักรของเหล่าเทพกำลังมีการก่อตั้งขึ้นมาในเวลานี้ ขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรเทพของลูก ก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้ว่อาณาจักรนั้นมีการก่อตั้งอย่างไร เวลานี้ลูกรู้ว่บาบาคือพ่อของลูก ที่ท่านเป็นครูของลูกและสอนลูก และที่ท่านจะพาลูกกลับไปกับท่านและประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ลูก ครูเหล่านั้นไม่สามารถให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ใครได้ ที่นี้ได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่า ผู้เดียวนี้คือพ่อครูและสตัครู ลูกได้รับมรดกของลูกจากพ่อ สตัครูพาลูกไปจากโลกเก่าสู่โลกใหม่ ผู้เป็นแม่ที่แก่ชราไม่สามารถเข้าใจสิ่งต่างๆ ทั้งหมดเหล่านี้ได้ สำหรับพวกเขาสิ่งหลักคือการพิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญูณและจดจำชีพบาบา ลูกควรจะนั่งลงและอธิบายแก่ผู้เป็นแม่ที่แก่ชราด้วยภาษาที่ง่ายๆ: พวกเราคือลูกๆ ของชีพบาบา และบาบาก็จะให้มรดกแห่งสวรรค์ของพวกเราแก่เรา ทุกดวงวิญญูณมีสิทธิ์ที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของเขามาจากพ่อ ความตายกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูก โลกเก่าจะกลับมาใหม่อย่างแน่นอน และแล้วโลกใหม่ก็จะกลับมาเก่า ใช้เวลาไม่กี่เดือนที่จะสร้างบ้านใหม่ และใช้เวลา 100 ปีที่บ้านนั้นจะกลับมาเก่าอีกครั้ง เวลานี้ลูกๆ รู้ว่โลกเก่าจะถูกทำลาย สงครามที่จะเกิดขึ้นในเวลานี้จะเกิดขึ้นอีกครั้งหลังจาก 5000 ปี ผู้เป็นแม่ที่แก่ชราไม่สามารถจะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดได้ เป็นหน้าที่ของลูกผู้เป็นครูที่จะอธิบายแก่พวกเขาสำหรับพวกเขาแม่เพียงหนึ่งประโยคก็เพียงพอแล้ว: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญูณและจดจำพ่อ ลูกดวงวิญญูณคือผู้อาศัยของดินแดนสูงสุด แล้วลูกก็มาที่นี้และนำร่างกายมาใช้เพื่อเล่นบทบาทของลูก ดวงวิญญูณเล่นบทบาทของความทุกข์และความทุกข์ของเขานี้ สิ่งหลักที่พ่อพูดก็คือ: จดจำพ่อและดินแดนแห่งความสุข ด้วยการจดจำพ่อบาปของลูกจะถูกตัดออกไปและลูกจะไปสู่สวรรค์ เวลานี้ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไร บาปของลูกก็จะยิ่งถูกตัดออกไปมากเท่านั้น ผู้เป็นแม่ที่แก่ชราที่มีนิสัยของการฟังเรื่องราวทางศาสนาในชุมชนทางจิต ต้องมีการเตือนพวกเขาครั้งแล้วครั้งเล่าให้จดจำพ่อ ลูกศึกษาในโรงเรียน ลูกไม่ได้ฟังเรื่องราวทางศาสนา ลูกได้ยินเรื่องราวมากมายในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาแต่ไม่มี

ประโยชน์ใดเลยในสิ่งนั้น ลูกไม่สามารถไปจากโลกที่สกปรกนี้สู่โลกใหม่ได้ มนุษย์ไม่รู้จักพ่อผู้สร้างหรือสิ่งสร้างของท่าน พวกเขาพูดว่า “เนติ เนติ” (ไม่ใช่สิ่งนี้หรือสิ่งนั้น) ก่อนหน้านั้นลูกก็ไม่รู้เช่นกัน เวลานี้ลูกได้รู้เกี่ยวกับหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเป็นอย่างดี ผู้คนมากมายมีรูปปั้นบูชาอยู่ในบ้านของเขา เป็นสิ่งเดียวกัน (ไม่ว่าจะในวัดหรือในบ้าน) สามิบางคนก็บอกภรรยาของเขาว่า ให้มีรูปปั้นบูชาไว้ที่บ้านและกราบไหว้สิ่งนั้น ทำไมเธอต้องเร่ร่อนออกไปข้างนอก? อย่างไรก็ตามพวกเขามีความรู้สึกของความเลื่อมใสศรัทธาที่จะไปที่วัด เวลานี้ลูกเข้าใจว่าการไปในการจาริกแสวงบุญหมายถึงการล้มลุกคลุกคลานไปในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเคยวนไปในวงจรของ 84 ชาติเกิดหลายต่อหลายครั้ง ไม่มีการจาริกแสวงบุญในยุคทองและยุคเงิน ไม่มีวัดใดๆ ที่นั่นเช่นกัน การจาริกแสวงบุญทั้งหมดเหล่านั้นๆ เกิดขึ้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเท่านั้น ไม่มีสิ่งใดเหล่านั้นเกิดขึ้นในหนทางของความรู้ สิ่งนั้นเรียกว่าความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีใครนอกจากผู้เดียวสามารถให้ความรู้ให้แก่ลูก มีการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ด้วยความรู้ พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ไม่มีใครสามารถเรียกชื่อว่าบาบาว่า “ศรี ศรี” ท่านไม่ต้องการสมญาใดๆ พวกเขาเพียงแต่ยกย่องความยิ่งใหญ่ของท่าน พวกเขาเรียกท่านว่า “ชีวาบาบา” ลูกจึงเรียกหาท่าน: ชีวาบาบา พวกเขาตอบว่าไม่บริสุทธิ์! ได้โปรดมาและชำระพวกเราให้บริสุทธิ์! ผู้คนก็จมลงไปถึงคอของเขาในปลักของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาติดกับอยู่ในสิ่งนั้นแล้วก็ร้องเรียกหา พวกเขาติดกับอยู่ในปลักแห่งยาพิษของกิเลสอย่างแท้จริง พวกเขาติดกับเมื่อพวกเขาลงบันไดมา ไม่มีใครรู้ว่าจะต้องทำอะไร และดังนั้นพวกเขาจึงพูดว่า บาบา พาพวกเราออกไปจากที่นี่! ตามละคร, บาบาต้องมา พ่อพูดว่า พ่อมีพันธะสัญญาที่จะนำผู้คนออกไปจากปลักนี้ ปลักนี้เรียกว่านรกที่ลึกที่สุดขีด พ่อหนึ่งทีและอธิบายสิ่งนี้ ผู้คนเหล่านั้นไม่รู้สิ่งนี้ แค่อารมณ์แบบของคำเชิญที่ลูกให้แก่พ่อ! โดยทั่วไปแล้วคำเชิญจะได้รับสำหรับงานแต่งงาน ฯลฯ ลูกพูดว่า โอ้ บาบา ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! ได้โปรดมาในโลกเก่าที่ไม่บริสุทธิ์ของราวันนี่! เราติดกับอยู่ในโลกนี้จนถึงคอของเรา ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถนำพวกเราออกไปจากสิ่งนั้นได้ ลูกแม้กระทั่งพูดว่า ชีวา บาบา ผู้อาศัยในดินแดนที่ห่างไกล นี่คือการอ้างของราวัน ทุกดวงวิญญาณกลับมาที่โมประธาน และเหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องเรียกหา: ได้โปรดมาและชำระพวกเราให้บริสุทธิ์! พวกเขาเริ่มเสียงดัง: ผู้ชำระล้างให้บริสุทธิ์! งามของสิดา! ไม่ใช่ว่าพวกเขาอยู่อย่างบริสุทธิ์ โลกนี้ไม่บริสุทธิ์ เป็นอาณาจักรของราวันและลูกก็ติดกับอยู่ในนั้น เหตุนี้เองลูกจึงให้คำเชื้อเชิญนี้: บาบาได้โปรดมาและพาพวกเราออกไปจากกันบึงของนรกที่ลึกที่สุดขีดเหล่านี้ ดังนั้นพ่อมาแล้ว ท่านเป็นผู้รับใช้ที่เชื่อฟังอย่างมากของลูก ลูกๆ ได้เห็นเป็นสักขีพยานของความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัดในละครนี้ เวลานี้ผ่านไปอย่างต่อเนื่อง หนึ่งวินาทีที่ไม่สามารถเป็นเช่นเดียวกันกับวินาทีถัดไป เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นเหมือนกับลักษมีและนารายณ์ และจากนั้นลูกก็จะปกครองเป็นเวลาครึ่งวงจร นำสิ่งนี้เข้าไปสู่สำนักของลูก เวลาที่เหลืออยู่ในขณะนี้เล็กน้อย เมื่อความตายได้เริ่มต้น ผู้คนก็จะสับสน หลายสิ่งจะเกิดขึ้นในเวลาอันสั้น บางคนจะมีอาการหัวใจวายทันทีที่พวกเขาได้ยินแม้แต่เสียงดังปัง บางคนจะตายในลักษณะนี้ อย่าได้ถามเลย! ดูซิ! ผู้เป็นแม่ที่แก่ชราหลายคนได้มา ผู้เป็นแม่ที่สิ้นหวังและน่าสงสารก็ไม่สามารถเข้าใจสิ่งใด เมื่อพวกเขาเห็นผู้อื่นไปในการจาริกแสวงบุญ เธอก็พร้อมที่จะไปด้วย เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าความหมายของการจาริกแสวงบุญในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาคือการตกลงมาและกลับมาที่โมประธาน การจาริกแสวงบุญนี้ของลูกคือการจาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เป็นไปด้วยสิ่งนี้ที่ลูกไปจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์สู่โลกที่บริสุทธิ์ ดังนั้นอย่างน้อยที่สุดลูกก็ควรเตือนลูกๆ ของชีวาบาบาเหล่านี้ ถามพวกเขา: เธอจดจำชีวาบาบาหรือไม่? แม้ว่าพวกเขาจะได้ยินเพียงเล็กน้อย พวกเขาก็จะไปสวรรค์ พวกเขาได้รับผลน้อยอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามเป็นไปด้วยการศึกษาที่ลูกได้รับสถานภาพที่สูง มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างผู้ที่สูงสุดและผู้ต่ำสุด มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างนายกรัฐมนตรีและคนรับใช้ ทั้งหมดนั้นตามลำดับกันไปในการอ้าง จะมีอาณาจักรในสวรรค์เช่นกัน แต่จะไม่มีดวงวิญญาณที่สกปรกที่มีกิเลสและมีบาปใดๆ ที่นั่น นั่นคือโลกที่ปราศจากกิเลส ลูกพูดว่าลูกจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์อย่างแน่นอน เมื่อผู้เป็นแม่ที่แก่ชราเห็นลูกยกมือ พวกเขาเธอก็จะยกมือเช่นกัน พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย อย่างไรก็ตามพวกเขาก็มาหาพ่อ และดังนั้นพวกเขาก็จะไปสวรรค์ อย่างไรก็ตามไม่ใช่ทุกคนที่สามารถได้มาซึ่งสถานภาพเดียวกัน ต้องมีปวงประชาด้วย พ่อพูดว่า พ่อคือเจ้าแห่งคนจน ดังนั้นบาบาก็พอใจและยินดีที่ได้เห็นผู้ที่ยากจน ไม่ว่ามหาเศรษฐีผู้ยิ่งใหญ่จะมั่งคั่งเพียงใด ผู้ที่ยากจนก็สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงกว่าพวกเขาถึง 21 ชาติเกิด นี่ก็เป็นสิ่งที่ดีเช่นกัน เมื่อผู้เป็นแม่ที่แก่ชราเห็นว่านี่พ่อก็ยินดี เพราะอย่างน้อยพวกเขาก็จะไปยังดินแดนของกฤษณะ นี่คือนิรันดร์ของราวัน ลูกๆ ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีจะสามารถก้าวไกลกว่ากฤษณะบนตักของเขา ปวงประชาจะไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าไปในปราสาทราชวัง บางทีพวกเขาอาจจะได้มองเพียงแวบเดียว เช่นเดียวกับที่พระสันตะปาปาให้การเลื่อมมองเขาเพียงแวบเดียวผ่านหน้าต่าง ผู้คนนับแสนก็จะรวมตัวกันอยู่ภายนอกเพื่อที่จะเลื่อมมองเขาแวบเดียว อย่างไรก็ตามเหตุใดเราถึงต้องการที่จะเห็นเขาเพียงแวบเดียว? มีพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่บริสุทธิ์เสมอ และท่านมาเพื่อทำให้พวกเราบริสุทธิ์ ท่านทำให้ทั้งโลกสโตนีประธาน วิญญาณปีศาจร้ายเหล่านี้จะไม่มีอยู่ที่นั่น วัตถุธาตุทั้งห้ากลับมาที่โมประธาน พวกเขาจะกลายเป็นทาสของลูก

สภาพภูมิอากาศจะไม่ร้อนเกินไปที่จะสร้างความเสียหาย วัตถุประสงค์ทั้งห้าจะทำงานอย่างเป็นระบบ ไม่มีความตายก่อนเวลาอันควรที่นั่น เวลานี้ลูกกำลังจะไปสวรรค์ ลูกควรจะนำโยคะของสติปัญญาของคุณออกไปจากนรก มันเหมือนกับที่เมื่อลูกสร้างบ้านใหม่ สติปัญญาก็จะออกไปจากบ้านเก่า สติปัญญาของคุณจะถูกดูดดึงไปที่บ้านใหม่ อย่างไรก็ตามนี้เป็นประเด็นที่ไม่มีขีดจำกัด โลกใหม่กำลังมีการก่อตั้งขึ้น และโลกเก่าจะถูกทำลาย ลูกคือผู้ที่กำลังสร้างโลกใหม่แห่งสวรรค์ ลูกคือช่างฝีมือที่ดีมาก ลูกกำลังก่อสร้างสวรรค์เพื่อตัวลูกเอง ลูกเป็นช่างฝีมือที่ดีมากที่ลูกก่อสร้างโลกใหม่แห่งสวรรค์ด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง แม้ว่าลูกจะมีการจดจำระลึกถึงเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ลูกก็จะไปสวรรค์ ลูกกำลังสร้างสวรรค์ของคุณอย่างแผ่ไพศาล ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกจะละร่างปัจจุบันของคุณแล้วไปอยู่ในสวรรค์ ดังนั้นลูกต้องไม่ลืมพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นนี้ เวลานี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อไปสวรรค์ ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อก่อตั้งอาณาจักรของคุณ อาณาจักรของราวันนี่กำลังจะถูกทำลาย ดังนั้นลูกควรจะประสบกับความทุกข์เช่นนี้อยู่ภายใน พวกเราได้สร้างสวรรค์มาหลายครั้งมาก่อน พวกเราได้เคยประกาศสิทธิในอาณาจักรและได้สูญเสียอาณาจักรนั้นมาหลายครั้งมาก่อนเช่นกัน แม้ว่าลูกจะจดจำสิ่งนี้ นั่นก็เป็นสิ่งที่ดีมาก พวกเราเคยเป็นนายแห่งสวรรค์ พ่อได้ทำให้พวกเราเป็นเช่นนั้น จดจำพ่อและบาปของคุณจะถูกเผา ลูกกำลังก่อสร้างสวรรค์ในวิธีที่แสนจะง่ายดาย สิ่งต่างๆมากมายได้มีการประดิษฐ์คิดค้นขึ้นเพื่อการทำลายโลกเก่า ทั้งโลกเก่าจะถูกทำลายด้วยภัยพิบัติทางธรรมชาติและชิปนาซูซาลา เวลานี้พ่อมาเพื่อที่จะให้คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติที่สูงส่งที่สุดแก่ลูก และก่อสร้างสวรรค์ที่สูงส่ง ลูกควรที่จะเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาว่าลูกนั้นได้ก่อสร้างสวรรค์มาแล้วมากมายหลายครั้ง ลูกได้ประกาศสิทธิในอาณาจักรของคุณมาแล้วหลายครั้งแล้วลูกก็ได้สูญเสียมันไปมากมายหลายครั้ง เฝ้าแต่หม่นมัวสิ่งนี้ในสติปัญญาของคุณและพูดถึงสิ่งเหล่านี้ต่อกันและกันด้วย ลูกต้องไม่สูญเสียเวลาของคุณในการพูดถึงเรื่องราวทางโลก จดจำพ่อและกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ที่นี้ลูก ๆ ต้องฟังทั้งหมดนี้อย่างระมัดระวังแล้วย่อยให้ดี ลูกต้องคิดถึงสิ่งที่บาปพูดอย่างสม่ำเสมอ แน่หนอนว่าลูกต้องจดจำชิพบาปและมรดกของคุณ พ่อได้นำสวรรค์มาให้กับลูกบนฝ่ามือของท่าน ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน หากลูกไม่กลับมาบริสุทธิ์ลูกจะต้องทนต่อการลงโทษ และลูกจะได้รับสถานภาพที่ต่ำมาก หากลูกต้องการที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในสวรรค์ จงซึมซับสิ่งนี้อย่างดี พ่อได้ชี้หนทางที่ง่ายดายมากแก่ลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. รับฟังอย่างระมัดระวังกับทุกสิ่งที่พ่อบอกลูกและย่อยสิ่งนั้นให้ดี อย่าได้สูญเสียเวลาในการพูดเกี่ยวกับเรื่องราวทางโลก
2. อย่าได้นั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อด้วยตาที่ปิดของคุณ เพื่อที่จะไปยังอาณาจักรของศรีกฤษณะ ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนอย่างดี

พร: ขอให้ลูกหัดเทียบกับพ่อและได้รับความบันเทิงด้วยวิธีการทางจิตของ “มานมานบาฟ” การเฉลิมฉลองความทรงจำในยุคบรรจบพบกันนั้นหมายถึงความหัดเทียบกับพ่อ นี่คือการเฉลิมฉลองเทศกาลของยุคบรรจบพบกัน จงเฉลิมฉลองให้มากที่สุดเท่าที่ลูกต้องการ แต่เฉลิมฉลองในขณะที่ได้พบกับพ่อ ไม่เพียงแต่เป็นความบันเทิง แต่ได้รับความบันเทิงด้วยการอยู่ใน “มานมานบาฟ” ความบันเทิงทางจิตวิญญาณที่ฉลองกันแบบทางจิตจะกลายเป็นสิ่งที่ไม่สูญสลายได้ วิธีการของยุคบรรจบพบกันของ “ดิปมาลา” (มาลายาแห่งแสง) คือการทำให้ปัญหิเกาจบสิ้นและให้ทุกความคิดและทุกช่วงเวลาเป็นสิ่งที่ใหม่ นั่นคือเป็นทางจิต ความคิดเก่า ธรรมชาติเก่าและชั้นสการ์เก่า พฤติกรรมเก่า ฯลฯ ทั้งหมดล้วนเป็นหนี้ต่อราวัน ดังนั้นจบสิ้นทั้งหมดด้วยความคิดเดียวที่มุ่งมั่น

คติพจน์: แทนที่จะมองสถานการณ์ จงมองตัวลูกเองและพ่อ

*** โอม ซานติ ***